

ZEVENDE NOTA VAN WIJZIGING
(Ingezonden bij brief van 9 juni 1964)

Nr. 137

In het ontwerp worden de volgende wijzigingen aangebracht.

I

Na **artikel 31** wordt ingevoegd:

Artikel 31a. 1. Onze Minister kan regelen geven volgens welke ter zake van het regelmatig reizen van de belastingplichtige tussen zijn woning of verblijfplaats en de plaats van zijn werkzaamheden uitsluitend een door hem te bepalen bedrag tot de aftrekbare kosten wordt gerekend en vergoedingen ter zake van dat reizen in afwijking van artikel 11, eerste lid, letter *f*, van de Wet op de loonbelasting 1960 geheel of gedeeltelijk tot het loon worden gerekend.

2. Het in het eerste lid bedoelde bedrag wordt, indien de afstand tussen woning of verblijfplaats en plaats van werkzaamheden:

a. niet meer dan 10 km beloopt, gesteld op een voor elke belastingplichtige gelijke som, afgestemd op de kosten van plaatselijk openbaar vervoer;

b. meer dan 10 km beloopt, met inachtneming van de afstand afgestemd op de kosten van interlokaal openbaar vervoer.

De in het eerste lid bedoelde regelen gelden niet voor zover de afstand meer beloopt dan 40 km.

3. Het regelmatig reizen van de belastingplichtige tussen zijn woning of verblijfplaats en de plaats van zijn werkzaamheden binnen door Onze Minister aan te wijzen grote woongebieden kan worden gelijkgesteld met reizen over een afstand van niet meer dan 10 km.

II

Artikel 32 wordt vervangen door:

Artikel 32. 1. Het bedrag van de aftrekbare kosten drukkende op de aan loonbelasting onderworpen inkomsten en op inkomsten uit dienstbetrekking die niet aan loonbelasting zijn onderworpen, wordt niet lager gesteld dan op f 120.

2. Bij aanwezigheid van inkomsten uit regelmatig verrichte tegenwoordige arbeid wordt het bedrag van de aftrekbare kosten drukkende op inkomsten uit arbeid niet lager gesteld dan op vijf percent van de eerstbedoelde inkomsten, doch op niet minder dan f 240, en zonder nader bewijs op niet meer dan f 600, dan wel, indien de belastingplichtige aannemelijk maakt dat de aftrekbare kosten f 600 te boven gaan, zonder nader bewijs op niet meer dan f 1000.

Het bedrag dat aftrekbaar is ter zake van het regelmatig reizen van de belastingplichtige tussen zijn woning of verblijfplaats en de plaats van zijn werkzaamheden blijft, voor zover dit de som, bepaald ingevolge artikel 31a, tweede lid, letter *a*, overtreft, voor de toepassing van de vorige volzin buiten beschouwing, doch wordt toegevoegd aan de aftrek ingevolge die volzin.

3. Voor de toepassing van het tweede lid worden inkomsten, genoten wegens tijdelijke arbeidsongeschiktheid, gelijkgesteld met inkomsten uit regelmatig verrichte tegenwoordige arbeid.

4. Het eerste en het tweede lid worden afzonderlijk toegepast op de inkomsten die van de zijde van de echtgenote van de belastingplichtige opkomen.

III

Artikel 32a vervalt.

Toelichting

Tijdens de openbare beraadslagingen over het wetsontwerp inzake de inkomstenbelasting heeft de ondergetekende, mede aan de hand van de door de heren Lucas, Van Urk en Kieft ingediende amendementen, een uiteenzetting gegeven van de op het gebied van de aftrekbare kosten allengs gegroeide, onevenwichtige situatie, die bovendien bij de praktische uitvoering grote moeilijkheden geeft.

Zowel het vaste aftrekbedrag, de z.g. 5 pct.-regeling als de aftrek voor reiskosten zijn hier van belang. De ondergetekende heeft tot uitdrukking gebracht, dat naar zijn voorlopig oordeel deze drie punten in één afgeronde regeling moesten worden te zamen gebracht. Hij heeft zich bereid verklaard in deze complexe stof een nieuw voorstel te doen, indien uitzicht bestond dat aldus, naar veler oordeel, een bevredigende regeling zou worden verkregen. Dit heeft geleid tot een bespreking van zijn gedachten in de vaste Commissie voor Financiën. Het verloop van dit overleg heeft de ondergetekende aanleiding gegeven zijn suggestie thans in een formeel voorstel te belichamen. Daartoe dient de hierbij gaande nota van wijziging en van de daarmee samenhangende nota van wijziging betreffende het loonbelastingontwerp.

Onder verwijzing naar zijn hiervoor bedoelde beschouwingen meent hij in dit stadium te kunnen volstaan met een korte weergave van de inhoud van zijn voorstel.

Het voorstel behelst in de eerste plaats de regel dat de aftrekbare kosten voor nog actieve werknemers, zonder enige aantoning, zullen worden gesteld op vijf percent van hun inkomsten uit arbeid, doch op tenminste f 240 en op ten hoogste f 600. Maakt een werknemer evenwel aannemelijk dat zijn aftrekbare kosten f 600 te boven gaan, dan wordt het maximum van deze 5 pct.-aftrek te zijnen aanzien gesteld op f 1000. Deze regel is vervat in het thans voorgestelde tweede lid van artikel 32 en hij zal mede gelden voor de niet als winst aan te merken inkomsten uit regelmatig verrichte tegenwoordige arbeid van anderen dan werknemers, alsmede voor de inkomsten, genoten wegens tijdelijke arbeidsongeschiktheid.

Deze nieuwe 5 pct.-regeling strekt vooreerst tot forfaitaire dekking van de „gewone” aftrekbare kosten en voorts ter tegemoetkoming in de reiskosten tussen woning en werk tot een afstand van in het algemeen 10 km, onafhankelijk van de vraag

of zij al dan niet worden gemaakt. Vergoedingen door de werkgever van dergelijke reiskosten zullen daartegenover ten hoogste tot het bedrag, waarvoor zij forfaitair in de 5 pct.-regeling zijn begrepen, worden belast.

Voor degenen die op een grotere afstand van hun werk wonen dan 10 km wordt een bijzondere aftrek voorzien boven deze 5 pct.-regeling. Voor de afstanden van meer dan 10 km doch niet meer dan 40 km zullen, afhankelijk van de afstand, op forfaitaire wijze vaste aftrekbedragen worden vastgesteld, afgestemd op de kosten van interlokaal openbaar vervoer. Voor de meerdere afstand boven 40 km zullen de nu gehanteerde regels voor de aftrekbaarheid blijven gelden.

Deze 5 pct.-regeling, zomede de extra reiskostenaftrek zullen afzonderlijk worden toegepast voor de man en de werkende gehuwde vrouw.

Voor de gepensioneerden, die in de regel noch „gewone” kosten, noch reiskosten hebben zal het vorenstaande niet gelden. Voor hen, die thans een algemene kostenaftrek hebben van f 100, zal de kostenaftrek worden gesteld op de helft van bovengenoemd bedrag van f 240, dus op f 120.

Het vorenstaande doet niet af aan het feit, dat het een ieder vrijstaat — behoudens uiteraard voor reiskosten tot een afstand van 40 km — te bewijzen dat hij volgens de gewone regels een hoger bedrag aan kosten in mindering kan brengen.

Ad artikel 31a, derde lid. Het hierboven vermelde onderscheid tussen vervoer binnen 10 km en daarboven, zou onbevredigend werken voor het vervoer binnen enkele grote woongebieden, waarin normaal lokaal vervoer in een aantal gevallen de 10 km overschrijdt. In verband daarmee is in het derde lid van artikel 31a aan de Minister van Financiën de bevoegdheid gegeven te bepalen dat het reizen binnen zulk een woongebied zal worden behandeld als het reizen over een afstand van niet meer dan 10 km.

De omstandigheid dat ten gevolge van de ontwikkeling van het kostenpeil allengs meer belastingplichtigen onder de thans geldende 5 pct.-regeling gaan vallen, leidt de ondergetekende ertoe voor de budgettaire betekenis van zijn voorstel uit te gaan van de in de naaste toekomst te verwachten situatie. Met dit uitgangspunt kan de middelendering van zijn voorstel worden gesteld op f 44 mln. Daartegenover staat het niet doorgaan van de aanvankelijk in het wetsontwerp vervatte wijziging, waarvan het verlies destijds op f 26 mln. is gesteld. De inmiddels tot stand gebrachte verhoging van de aanslaggrens tot f 10 000 vermindert de in de stukken voorziene middelendering door de verhoging van die grens tot f 12 000 met f 15 mln. Het gedane voorstel behoeft mitsdien de overigens beschikbare ruimte slechts met enkele miljoenen te bezwaren.

De Staatssecretaris van Financiën,
VAN DEN BERGE.